

ΕΝ ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΛΟΓΩ 1975

(επιλεγμένα ποιήματα)

Ενοχή

Πόσο κίτρινος είναι ο ήλιος

που μας κοροϊδεύει.

Πόσο ιδανικοί εμείς αναλύοντας

τις ακτίνες του.

Πόσο απαίσχυντα ωραίοι

όταν τραβάμε το σύρτη.

Και μένουμε άφωτοι-

ο ένας απέναντι στον άλλον.

Ο θάνατος μεγαλώ νει

Ο θάνατος υπάρχει. Είναι ο μεγάλος πατέρας

Που μας φύτεψε στη μήτρα της ανυπαρξίας.

Γ. Θ. Βαφόπουλος

Διακρίνω στο νερό τροχισμένα χαλίκια τα μάτια μας

σπόνδυλους του θανάτου που μεγαλώνει μέσα στους νεκρούς.

Δρέψτε κάθε καρπό:

Το αίμα της καρδιάς του αγαπημένου φίλου

τους ασίγαστους έρωτες

μ' ένα σουγιά ξεφλουδίστε

τα σπίτια σας και τα παιδιά σας.

Αφού πεθαίνουμε από θάνατο φυσικό

η μέτρηση των ημερών μας

ανήκει στους νεκρούς

με τ' ανύποπτα συναισθήματα.

Είναι στο χέρι των νεκρών

κάθε απόφαση

κάθε προμελέτη

πηγάζει από το μίσος τους

κι ενσωματώνεται στην ανάμνηση

της κάθε μέρας.

Δρέψτε κάθε καρπό

κι ας μην ωρίμασε ακόμη σε θάνατο

γιατί στάθηκε πάντα αμφίβολη

η νεκροψία της ποίησης.

Ανήκω

Στις άκρες των πλήκτρων μου

φύτρωσαν νεκροί και τραυματίες.

Ονειρεύονται τ' όνειρό μου

διαδίδουν την ύφανσή του

την όρχησή του την επιθανάτια.

Μύθος οι αλέκτορες κι οι υποκρούσεις.

Ανήκω στο συνδικάτο των τύψεων.

Θάνατος

Συντάσσω κάθε πρωί ευάρμοστα το θάνατό μου

τον στοιχειοθετώ τον παρεμβάλλω σ' όλους τους χώρους

τον εσωκλείω σε φακέλους τον στρίβω τσιγάρο

τον πυροδοτώ.

Όλος αλκή ακονίζομαι

στο ξυραφάκι που διαρκεί και διαρκεί.

Γιάννης Βαρβέρης, Εν φαντασία και λόγω, εκδόσεις Κούρος, 1975

και

[Ποιήματα Α' 1975-1996, εκδόσεις Κέδρος, 2000](#)

Αναδημοσίευση: www.e-keimena.gr

